

การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง

THE CREATION OF INTRUCTOIN AS PACKAGE OF RUM-TONE FOR MATAYOM 1,
SATRI ANGTHONG SCHOOL

กัมปนาท โนนศรี¹

ลิขณณ์เศก ย่านเดิม²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2561 วิชาดนตรี จำนวน 40 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มจับฉลากแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน และใช้ค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน ประกอบด้วย 5 บทคือ บทที่ 1 เพลงบทนำ บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนบทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ได้ 49 คะแนน และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ได้ 47 คะแนน ส่วนหลังเรียนพบว่า บทที่ 1 เพลงบทนำ ได้ 78 คะแนน บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ได้ 74 คะแนน บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ได้ 77 คะแนน บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ได้ 80 คะแนน และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ได้ 79 คะแนน ดังนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทนจึงมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 28% จากก่อนเรียน

คำสำคัญ: ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง คำสำคัญที่ 1

Abstract

The objectives of this research were to create “Ram Tone” (Tone Dance) singing instructional package for grade 7 students at Satri Angthong School, Ang Thong Province and to determine academic achievement before and after taking the developed Ram Tone singing instructional package for grade 7 students at Satri Angthong School, Ang Thong Province. The sample of this study was 40 grade 7 students at Satri Angthong School, Ang Thong Province in the academic year 2018. The sample was selected based on simple random sampling. The research instruments were Ram Tone singing instructional package, academic achievement test at pretest and posttest phases. Data were analyzed using basic statistics.

¹ นิสิตหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The results of this research indicated that the created Rum-Tone singing instructional package consisted of five chapters, namely Chapter 1: Introduction Songs, Chapter 2: 1.0 Songs, Chapter 3: 2.0 Songs, Chapter 4: 3.0 Songs, and Chapter 5: 4.0 Songs. The academic achievement scores before taking the developed instructional package showed as follows: 54 points for Chapter 1: Introduction Songs, 49 points for Chapter 2: 1.0 Songs, 48 points for Chapter 3: 2.0 Songs, 49 points for Chapter 4: 3.0 Songs, and 47 points for Chapter 5: 4.0 Songs. After taking the developed instructional package, The academic achievement scores were as follows: 78 points for Chapter 1: Introduction Songs, 74 points for Chapter 2: 1.0 Songs, 77 points for Chapter 3: 2.0 Songs, 80 points for Chapter 4: 3.0 Songs, and 79 points for Chapter 5: 4.0 Songs. Therefore, the created Rum-Tone singing instructional package was effective to improve the academic achievement in all five chapters of grade 7 students at Satri Anghong School, Ang Thong Province. Average improvement was 28%.

Keywords: Rum-Tone singing instructional package, Grade 7 students, Satri Anghong School

บทนำ

ดนตรีเป็นศิลปะที่อยู่กับมนุษย์มาอย่างช้านานจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันต่างมีที่มาระบุไว้ว่า ดนตรีคือศาสตร์หนึ่งที่นักปราชญ์และผู้ศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อความมีสุนทรีย์ เนื่องจากดนตรีเป็นรูปแบบของศิลปะที่ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ เพราะในการกำเนิดเสียงดนตรีนั้น ต้องอาศัยทักษะหลายด้านไปพร้อมๆกัน คือ ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการร้อง หรือทักษะด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรี ทักษะด้านการเคลื่อนไหว ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และทักษะแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำโทนศตวรรษที่ 21

ศิลปะการดนตรีที่ก่อให้เกิดความซาบซึ้งใจมากที่สุด คือ ศิลปะการขับร้อง การร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่ แสดงออกทางดนตรีที่นำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรี ความซาบซึ้งในดนตรี และเป็นสื่อในการแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์ ภาวะแวดล้อมสังคมยุคนี้ ทำให้คนเรามีความเครียดเพิ่มขึ้น แต่ถ้าเราหาโอกาสพักผ่อนปล่อยอารมณ์ให้ผ่อนคลาย โดยสูญญลมหายใจลึกๆเข้าปอด และร้องเพลงที่เราชอบสักเพลงหรือเพลงอะไรก็ได้ในการประกอบการเรียนการสอน ก็จะช่วยทำให้เรามีความสุขมีความคิดแจ่มใสและสบายใจขึ้น การร้องเพลงเป็นสิ่งบันเทิงที่ใกล้ตัวเราที่สุด ประหยัดที่สุด เพราะเครื่องดนตรีชิ้นนี้คือ เส้นเสียง ซึ่งอยู่ในตัวเราเอง ไม่ต้องไปซื้อหาจากไหน เมื่อเรามีความสุขก็อยากร้องเพลง เสียงเพลงของเรามาจากส่วนลึกภายในจิตใจของเราจริงๆร่างกายก็จะมีความรู้สึกสดชื่นขึ้น เพราะอย่างน้อย ปอดและหัวใจก็จะทำหน้าที่อย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตามการร้องเพลงและศิลปะการขับร้องเป็นคนละเรื่องกัน มนุษย์ทุกคนร้องเพลงเป็น ยกเว้นทารกและคนใบ้ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะมีศิลปะในการขับร้องเพราะการขับร้องมีกฎเกณฑ์พิเศษ ประกอบไปด้วยปัจจัยหลายอย่าง และต้องฝึกฝนที่เหมาะสมกับตัวผู้ฝึกเป็นเวลานานและมีหลักการร้องที่ถูกวิธีโดยปกติอวัยวะของมนุษย์จะทำงานสอดคล้องกับการตอบสนองของระบบประสาทอย่างเป็นธรรมชาติ การเปล่งเสียงโดยยึดหลักการกระทำที่เป็นธรรมชาติและผ่อนคลาย จะทำให้สามารถเปล่งได้ทั้งเสียงสูง-ต่ำ ดัง-ค่อย เร็ว-ช้า หนัก-เบา อีกทั้งยังทำให้เสียงมีความยืดหยุ่นและเปล่งเสียงได้นาน ผู้ฝึกขับร้องควรปฏิบัติ ตามสุขวิทยาในการขับร้อง เพื่อป้องกันโรคอันเกิดจากการทำงานของระบบทางเดินหายใจและอวัยวะในการเปล่งเสียง ถ้ามีความผิดปกติเกิดขึ้นก็ต้องรีบพบแพทย์ทันที สำหรับที่มีความสามารถขับร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติ หรือมีความพร้อมในการขับร้องนั้น การฝึกฝนอย่างถูกวิธีจะช่วยพัฒนาคุณภาพของเสียง แต่สำหรับคนส่วนใหญ่ที่มีความตั้งใจร้องเพลงแต่ร้องไม่เป็นและร้องไม่ถูกวิธีและอาจมีอุปสรรค ให้การไปพบครู หนังสือแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงอาจจะช่วยพัฒนาให้นักเรียน

มีทักษะที่ดีขึ้นกว่าเดิม จึงถือได้ว่าดนตรีเป็นศาสตร์ที่ผสมผสานศักยภาพของประสาทสัมผัสของมนุษย์ และความคิดสร้างสรรค์ไว้ได้อย่างลงตัวจากความสำคัญของดนตรีที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้วิชาดนตรีได้ถูกบรรจุให้เป็นส่วนหนึ่งในสาระการเรียนรู้ศิลปะในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับทุกงานและทุกระดับชั้น โดยการศึกษาของไทยในปัจจุบันนั้นได้ดำเนินการจัดหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาโดยเน้นการพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 3) กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความสนใจ ความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่งที่ทราบกันดีว่าดนตรีเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเสพได้ แต่กลับไม่ใช่ทุกคนที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์ดนตรี ทำให้มาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดขึ้นนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในองค์ประกอบของดนตรีตลอดจนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างน้อยหนึ่งชิ้นในระดับพื้นฐานได้

ทักษะแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำไท่ทอนคือองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและถ่ายทอดความเป็นดนตรีออกมาได้ เนื่องจากการสร้างสรรค์ดนตรีนั้นจะต้องอาศัยความเข้าใจในสัญลักษณ์ดนตรีซึ่งเปรียบเสมือนภาษาที่ในการสื่อสารระหว่างผู้ประพันธ์เพลงไปสู่ผู้คนที่รับฟังดนตรีที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดสุนทรียภาพให้แก่ผู้ฟัง เพราะเนื้อเพลง คำร้อง ดนตรีถูกสร้างขึ้นมานบนแนวความคิดที่ว่า ถึงแม้เสียงจะเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นแต่ทุกคนบนโลกสามารถได้ยินเสียงเดียวกันได้ ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล (ระพีพัฒน์ เพ็ชรเกษม.2551: 46)

การเรียนรู้ทางสาระดนตรีเกี่ยวข้องกับเนื้อหาแนวคิดและทักษะสาระต่างๆ การแต่งบทเพลง ผู้เรียนต้องจะทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสาระดนตรี แนวคิดพื้นฐาน และใช้ความรู้พัฒนาความรู้ทั่วไปและความสามารถทางดนตรี จะเห็นได้จัดเรียงสาระดนตรีอย่างมีระเบียบ โดยคำนึงถึงถึงความยากง่ายหรือความซับซ้อนของสาระดนตรีเป็นหลักให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจสาระดนตรีอย่างถ่องแท้ในหลักสูตรระดับมัธยมต้น ดนตรีเป็นวิชาสามัญทุกคนต้องเรียน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2532:145)

โรงเรียนสตรีอ่างทองมีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรที่มีการกำหนดมาตรฐานตามตัวชี้วัดวิชาดนตรี 1 คาบต่อสัปดาห์แผนการสอนที่จัดตามจัดหลักสูตรที่มีการเรียนทฤษฎีดนตรีและการขับร้องเพลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนเรื่องความรู้พื้นฐานเรื่องดนตรีไทยและทักษะชุดการสอนเพลงรำไท่ทอนเนื้อหาในหน่วยความรู้พื้นฐานเรื่องการขับร้องเพลงรำไท่ทอนเป็นบทเรียนที่จำทำให้นักเรียนรู้จักหลักในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันการเรียนในเวลาสั้น ไม่พอต่อการเรียนรู้ ดังนั้นการร่างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ทอนในครั้งนี้ จะก่อให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ทอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ทอน

สมมุติฐานของการวิจัย

หลังจากการเรียนด้วย ชุดการสอนเพลงรำไท่ทอน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยคือนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลาก

กรอบความคิดที่ใช้วิจัย

ตัวแปรต้นคือ ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่

ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หนังสือ ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แนวคิดการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน หลักการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลง ประวัติความเป็นมาของเพลงพื้นบ้านจังหวัดอ่างทอง การละเล่นรำไท่ แนวคิดการแต่งบทเพลงรำไท่ การเขียนโน้ตเพลงไทย หลักการร้องเพลง และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ในการสร้างชุดการสอนนี้ ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้ข้างต้น มาสร้างเป็นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแล้วสอดแทรกเนื้อหาของบทเพลงตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 โดยแต่งคำร้องขึ้นใหม่ และจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวีสวี) บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา) บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันร้าว) บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมองดูดาว) บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ยุคการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา) จากนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความถูกต้อง และความเหมาะสมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง หลังจากนั้นจึงนำชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2561 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ผู้วิจัยสร้างข้อสอบเพื่อวัดทักษะการฝึกร้องเพลง จำนวน 50 ข้อ ที่มีเนื้อหาสาระเป็นออกเป็น 5 บทคือ บทที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวีสวี) บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา) บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันร้าว) บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมองดูดาว) บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ยุคการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา) โดยมีหัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนดังนี้

บทที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวีสวี) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน ได้แก่ 1 สามารถร้องเพลงรำไท่ได้ 2 สามารถเรียนรู้ภาษาถิ่นได้ 3 สามารถอ่านโน้ตให้สัมพันธ์กับโน้ตได้ 4 สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงรำไท่ได้ 5 สามารถเรียนจังหวะเพลงรำไท่ได้ 6 สามารถใช้ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวีสวีได้ถูกต้อง 7 สามารถเรียบเรียงลำดับของแต่ละยุคผ่านบทเพลงได้อย่างถูกต้อง 8 สามารถเรียนรู้การร่วมมือระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ 9 สามารถเข้าใจอารมณ์ที่เป็นลักษณะเด่นของเพลงได้ 10 สามารถใช้อักษรได้ถูกต้อง

บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียน ด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน ได้แก่ 1 สามารถออกเสียงในบทเพลงได้ถูกต้อง 2 สามารถไล่เสียงตามลำดับบทเพลงได้ถูกต้อง 3 สามารถสร้างจุดเด่นของคำร้องได้ 4 สามารถควบคุมการใช้ลมในบทเพลงได้ถูกต้อง 5 สามารถใช้เสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง 6 สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงอยุธยาได้ 7 สามารถเข้าใจเนื้อหาของเพลงยุค 1.0 ได้ 8 สามารถร้องโน้ตเข้ากับดนตรีประกอบได้ 9 สามารถสร้างความสมดุลให้กับบทเพลงและดนตรีประกอบได้ 10 สามารถนำไปประยุกต์กับวิชาอื่นได้

บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา(ใช้ทำนองเพลงวันนี่เป็นวันร้าย) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน ได้แก่ 1 สามารถร้องทำนองเพลงวันนี่เป็นวันร้ายได้ถูกต้อง 2 สามารถเรียนรู้ประวัติเพลงยุค 2.0 ได้ 3 สามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง 4 สามารถสื่อความหมายของบทเพลงได้ถูกต้อง 5 สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละทำนองได้ 6 สามารถเข้าใจทฤษฎีเพลงร่าโทนได้ 7 สามารถสร้างความไพเราะจากบทเพลงยุค 2.0 ได้ 8 เข้าใจการใช้จังหวะของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม สามารถเปลี่ยนแปลงจังหวะได้อย่างเป็นธรรมชาติ 9 สามารถเข้าใจการใช้จังหวะสั้นยาวได้ 10 สามารถเข้าใจความแตกต่างภาษาพูดกับภาษาเพลงได้

บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมองดูดาว) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน ได้แก่ 1 สามารถร้องทำนองเพลงจะมองดูดาวได้ 2 สามารถเรียนรู้เพลงยุค 3.0 ได้ 3 สามารถสร้างบุคลิกภาพทางภาษาได้ 4 สามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงร่าโทนกับเพลงสมัยใหม่ได้ 5 สามารถจดจำจุดเด่นของบทเพลงแต่ละยุคได้ 6 สามารถควบคุมน้ำหนัก (Dynamic) ของบทเพลงได้ 7 สามารถบ่งชี้ให้สอดคล้องกับบทเพลงได้ 8 สามารถเข้าใจการเน้นคำร้องได้อย่างเหมาะสม 9 มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่ ได้ 10 สามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ถูกต้อง

บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม(ใช้ทำนองเพลงลา)วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 10 คะแนน ได้แก่ 1 สามารถร้องทำนองเพลงลาได้ 2 สามารถเรียนรู้ประวัติไทยแลนด์ยุค 4.0 ได้ 3 สามารถใช้ร่างกายท่าทางในการสร้างความสนุกสนานได้ 4 สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ตระหวักครูกับนักเรียน 5 สามารถประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ไปกับบทเพลงอื่นได้ 6 สามารถเรียนรู้หน้าทับเพลงร่าโทนได้ 7 สามารถประยุกต์ทำนองเพลงร่าโทนไปใช้กับเนื้อหาคำอื่นได้ 8 สามารถเข้าใจจุดเด่นของเพลงในแต่ละยุคได้ 9 มีความกล้าแสดงออกผ่านบทเพลงร่าโทนได้ 10 สามารถเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมในทำนองเพลงร่าโทนได้

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย แล้วหลังจากนั้นนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2561

4. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2561 ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงร่าโทน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้ววิเคราะห์ผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ ผลการพัฒนาชุดการสอนฝึกร้องเพลงร่าโทน และผลการหาสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ผลการวิจัย

จากการตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 2 ข้อ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยดังนี้

ข้อที่ 1 ผลการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงร่าโทน พบว่า ประกอบด้วย 5 บท คือ บทที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอู๋ข้าวสวีสวี) บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา) บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนอง

เพลงวันนี้เป็นวันร่าง) บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมอดดูดาว) บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ยุคการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา) โดยมีเนื้อหาที่ประกอบด้วยบทที่ 1 ถึงบทที่ 5 ดังนี้

บทที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอยู่ข้างสวีสวี)

ขอสวีสวี นโยบายเรื่องนี้ขึ้นนำ ผลิตผลคนไทยเราทำ (ซ้ำ: ผลิตผลคนไทยเราทำ) เศรษฐกิจก้าวล้ำมั่นคงครบ ครัน ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน (ซ้ำ: ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน) 4.0 ไทยแลนด์วางแผนผลักดัน ยุค 1 ยุค 2 จากเดิม (ซ้ำ: 1 ยุค 2 จากเดิม) ยุค 3 เพิ่มเติมก้าวไปให้ทัน พัฒนาการค้าการขาย (ซ้ำ: พัฒนาการค้าการขาย) สูโลกกว้างไกล ด้วยนโยบายปัจจุบัน โฉมใหม่ โฉมใหม่ โฉมใหม่ (ซ้ำ: โฉมใหม่ โฉมใหม่ โฉมใหม่) พรีเมียม พรีเมียม พรีเมียม (ซ้ำ: พรีเมียม พรีเมียม พรีเมียม) พรีเมียมพรีเมียมพรีเมียม

บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา)

เกษตรกรรม (ซ้ำ: เกษตรกรรม) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวา 1.0 นั้นหนา ภูมิปัญญาของชาวนาไทย ปลูกข้าวพืชสวน ครบกระบวนอีกทั้งนาไร่ จริ่งหรือจริ่งซี (ซ้ำ: จริ่งหรือจริ่งซี) เลี้ยงหมู เป็ดไก่ส่งขายดีจริง ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ซ้ำ: ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี) นี่แหละคือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่ยิ่ง ผู้ขายผู้หญิงก็ต้องยอม ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันร่าง)

ยุคนี้เป็นยุคเริ่มนำ อุตสาหกรรมเข้ามาใช้ เครื่องมือเครื่องจักร รวดเร็วทันใจ การค้าการขาย มีกำไร มั่นคง เครื่องดื่ม เครื่องเขียนของเรา (ซ้ำ: เครื่องดื่ม เครื่องเขียนของเรา) เสื้อผ้ากระเป๋า เครื่องประดับ หูหระ เศรษฐกิจของไทย ก้าวหน้า ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (ซ้ำ: ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม)

เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมอดดูดาว)

ยุคปัจจุบันแนวทางขับเคลื่อน สานต่อรอยเล่นสร้างทุนกำไร เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ซ้ำ: เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก) รถยนต์เครื่องจักร เหล็กกล้ามีใช้ ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น (ซ้ำ: ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น) เรื่องปูนซีเมนต์ ส่งออกไปขาย เอเชีย โอ้เมืองไทย เข้าสู่ยุคใหม่เรื่องการลงทุน ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง (ซ้ำ: ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง) ค่าขายแล้วคล่อง เงินทองมากมาย เอ่ยอุตสาหกรรม เกษตรกรรมนำใช้ ถ้าว่ายิ่งใหญ่ เศรษฐกิจไทยต้องพัฒนา

เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา)

ถึงเวลาแล้วหนา เราเดินหน้าก้าวไปพร้อมกัน ประชากรรัฐสืบสาน รวมพลังเพื่อสร้างชาติไทย เศรษฐกิจยุคเก่า ขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคใหม่ Startup นั้นไงก้าวสู่ระบบ SME มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนแบบมีแนวทาง ICT โครงสร้างความสำเร็จนั้นคือปัจจัย ผลผลิตก้าวล้ำ ด้วยนวัตกรรมขับเคลื่อนต่อไป ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา (ซ้ำ: ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา) รักก็ลา ไม่รักก็ลา เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (ซ้ำ: เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ) ด้านผลิตเราต้องพัฒนา 4.0 ยุคใหม่ไทยแลนด์พัฒนา

ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน จากการใช้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำโทน โดยมีผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนดังนี้

บทที่ 1 เพลงบทนำ ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียนของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียนของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็นคะแนน ที่เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องเพลงรำไทได้	6	8	ร้อยละ 2
2	สามารถเรียนรู้ภาษาถิ่นได้	5	9	ร้อยละ 4
3	สามารถอ่านโน้ตให้สัมพันธ์กับโน้ตได้	4	7	ร้อยละ 3
4	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงรำไทได้	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถเรียนจังหวะเพลงรำไทได้	6	8	ร้อยละ 2
6	สามารถใช้ทำนองเพลงอยู่ชั่วคราวได้ดี ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเรียบเรียงลำดับของแต่ละยุคผ่าน บทเพลงได้อย่างถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถเรียนรู้การร่วมมือระหว่างเพื่อน ร่วมชั้นเรียนได้	6	8	ร้อยละ 2
9	สามารถเรียนรู้อารมณ์ทางบทเพลงรำไท ได้	5	7	ร้อยละ 2
10	สามารถใช้อักษรขะได้ถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
รวม		54	78	ร้อยละ 24

จากบทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกร ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ใน 10 หัวข้อ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียนของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถออกเสียงในบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
2	สามารถไล่เสียงตามลำดับบทเพลงได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างจุดเด่นของคำร้องได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถควบคุมการใช้ลมในบทเพลงได้ถูกต้อง	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถใช้เสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงอยุธยาได้	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเข้าใจเนื้อหาเพลงยุค 1.0 ได้	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถร้องโน้ตเข้ากับดนตรีประกอบได้	5	8	ร้อยละ 3

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ช้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียนของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
9	สามารถสร้างความสมดุลให้กับบทเพลงและ ดนตรีประกอบได้	5	7	ร้อยละ 2
10	สามารถนำไปประยุกต์กับวิชาอื่นได้	5	8	ร้อยละ 3
รวม		49	74	ร้อยละ 25

บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่
ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ช้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียนของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงวันนี้เป็นวันร้างได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติเพลงยุค 2.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง	4	8	ร้อยละ 4
4	สามารถสื่อความหมายของบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
5	สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละทำนอง ได้	5	7	ร้อยละ 2
6	สามารถเข้าใจทฤษฎีเพลงรำไทได้	4	8	ร้อยละ 4
7	สามารถสร้างความไพเราะจากบทเพลงยุค 2.0 ได้	5	7	ร้อยละ 2
8	เข้าใจการใช้จังหวะของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	สามารถเข้าใจการใช้จังหวะสั้นยาวได้	6	9	ร้อยละ 3
10	สามารถเข้าใจความแตกต่างภาษาพูดกับภาษาเพลง ได้	5	8	ร้อยละ 3
รวม		48	77	ร้อยละ 29

บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงจะมองดูดาวได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้เพลงยุค 3.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างบุคลิกภาพทางภาษาได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงรำไท่กับเพลงสมัยใหม่ได้	4	8	ร้อยละ 4
5	สามารถควบคุมน้ำหนัก (Dynamic) ของบทเพลงได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถตบจังหวะให้สอดคล้องกับบทเพลงได้	6	8	ร้อยละ 2
7	สามารถจดจำจุดเด่นของบทเพลงได้	5	8	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจการเน้นคำร้องได้อย่างเหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่	5	9	ร้อยละ 4
10	สามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ถูกต้อง	5	9	ร้อยละ 4
รวม		49	80	ร้อยละ 31

บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงลาได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติไทยแลนด์ยุค 4.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถใช้ร่างกายและท่าทางในการสร้างความสนุกสนานได้	4	9	ร้อยละ 5
4	สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ตระหนักรู้กับนักเรียน	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ไปกับบทเพลงอื่นได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้หน้าทับเพลงรำไท่ได้	5	8	ร้อยละ 3

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
7	สามารถประยุกต์ทำนองเพลงรำไท่ไปใช้กับเนื้อหาอื่น ได้	4	7	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจจุดเด่นของเพลงในแต่ละยุคได้	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความกล้าแสดงออกผ่านบทเพลงรำไท่ได้	5	8	ร้อยละ 3
10	สามารถเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมในทำนอง เพลงรำไท่ได้	5	8	ร้อยละ 3
รวม		47	79	ร้อยละ 32

จากทั้ง 5 ตารางข้างต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28 ดังนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่จึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ได้

ภาพที่ 1 กิจกรรมการฝึกร้องเพลงรำไท่
ที่มา: กัมปนาท โนนศรี (2561)

ภาพที่ 1 กิจกรรมการฝึกหัดร้องเพลงรำไท่เข้าจังหวะ
ที่มา: กัมปนาท โนนศรี (2561)

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยขอสรุปและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ในการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง พบว่าแบ่งได้ 5 บท โดยประกอบด้วยบทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้แต่งคำร้องขึ้นใหม่ โดยใช้ทำนองเพลงรำไท่ ซึ่งเป็นทำนองเพลงเก่า ได้แก่ ใช้ทำนองเพลงอุ๊ยสาวสวีตีในบทที่ 1 ใช้ทำนองเพลงอยุธยาในบทที่ 2 ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันราวในบทที่ 3 ใช้ทำนองเพลงจะมอดดูดาวในบทที่ 4 ใช้ทำนองเพลงลาในบทที่ 5 โดยสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างชุดการสอนของ ธีรกร ชาคโรทัย (2560: 35) ที่กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นการนำสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายรูปแบบมาใช้รวมกัน (ใช้หลายทำนองเพลงรำไท่) และสร้างสรรค์เรียบเรียงขึ้นใหม่ให้มีความยากง่ายที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน (ซึ่งแต่งคำร้องขึ้นใหม่ และใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) และยัง

สอดคล้องกับที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 117-118) กล่าวถึงประเภทของชุดการสอนในประเด็นที่ว่า เป็นชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เนื่องจากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนขับร้องเพลงรำไท่หนี่ แบบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น ในบทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมที่มีการร้องลูกคู่ ในคำร้องของบทที่ 2 ที่ว่า เกษตรกรรม (ข้า: เกษตรกรรม) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวา 1.0 นั้นหนา ภูมิปัญญาของชาวนาไทย ปลูกข้าวที่ซสวน ครอบกระบวนอีกทั้งนไร่ จริงหรือจริงซี (ข้า: จริงหรือจริงซี) เลี้ยงหมู เปิดไถ่ส่งขายดีจริง ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ข้า: ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี) นี่แหละคือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่อดยิ่ง ผู้ชายผู้หญิงก็ยังคงยอม ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

โดยจากคำร้องข้างต้น ประโยคที่มีการร้องลูกคู่คือ “จริงหรือจริงซี (ข้า: จริงหรือจริงซี)” ซึ่งนักเรียนจะร้องโต้ตอบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน นอกจากนี้ ชุดการฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ ยังเกิดคุณค่าที่สอดคล้องกับแนวคิดของ กุศยา แสงเดช (2545: 10-11) ที่กล่าวว่า ชุดการสอนช่วยลดภาระในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายการใช้ชุดการฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ มีอุปกรณ์ประกอบการขับร้อง ได้แก่ กลองยาว เพื่อสร้างความสนุกสนานและกำกับจังหวะหน้าทับในการร้องเพลงรำไท่หนี่ และชุดการสอนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากชุดการฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่พัฒนาขึ้นโดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ชุดการฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่มีความเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้มัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ดังนั้นชุดการฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจึงมีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และสอดคล้องกับเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดอ่างทองที่มีการละเล่นพื้นบ้านภาคกลางอย่างรำไท่หนี่ที่เป็นลักษณะเด่นเฉพาะตัว

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ พบว่า ในบทที่ 1 เพลงบทนำ หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ เรื่องสามารถเรียนรู้ภาษาถิ่น มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ อาจเกิดจากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ มีคำร้องที่สอดแทรกให้เกิดการเรียนรู้ภาษาถิ่น เช่น โฉะพริ้ม โฉะพริ้ม โฉะพริ้ม (ข้า) เป็นต้น ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ฝึกการเรียนรู้ที่เป็นรูปแบบเน้นความจำ (Memory Model) ของ จอยส์และวีล (Joyce & Weil, 1996: 209-231) ที่กล่าวว่า การใช้คำสำคัญ (Key word) ได้แก่ การใช้คำ หรือตัวอักษร หรือพยางค์เพียงตัวเดียว ซ้ำไปมา เพื่อกระตุ้นให้จำสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันได้

สำหรับในบทที่ 3 เพลงยุค 2.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ เรื่องสามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง และเรื่องสามารถเข้าใจทฤษฎีเพลงรำไท่หนี่ได้ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเป็น 2 หัวข้อที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ และในบทที่ 4 เพลงยุค 3.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่หนี่ เรื่องสามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงรำไท่หนี่กับเพลงสมัยใหม่ได้ มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่ และสามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นเพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจากการทำกิจกรรมจึงเกิดความเข้าใจ รู้ความแตกต่าง เกิดการเลียนแบบ และจดจำบทเพลงรำไท่หนี่ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเป็น 3 หัวข้อที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ โดยสอดคล้องกับที่ วิจารย์ พานิช (2555: 16-21) กล่าวว่า การเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของนักเรียน โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ในบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทวน เรื่อง สามารถใช้ร่างกายและท่าทางในการสร้างความสนุกสนานได้ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 5 ซึ่งเป็นหัวข้อที่ เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ เนื่องจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ในการฝึกร้องเพลงรำไทวน ได้ออกใช้ร่างกายและท่าทางในการแสดงออก ซึ่งคล้ายคลึงกับ ศุภักษร ฟองจางวาง และกอบสุข คงมนัส (2559: 937-953) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ว่า เป็นการเรียนแบบหนึ่งที่นักเรียนกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถต่างกัน แต่มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการทำกิจกรรมให้สำเร็จ

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จึงเพิ่มขึ้นเพราะนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสนุกสนานจากชุดการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การใช้ชุดการสอน ควรใช้อย่างถูกวิธี และเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ของชุดการสอนก่อนเริ่มสอน เพื่อให้เกิดการเข้าใจเนื้อหาบทเรียนระหว่างครูและนักเรียน ครูผู้สอนควรมีการพูดคุยถึงเรื่องราวที่จะสอน เพื่อปรับทัศนคติและความเข้าใจให้ตรงกันทั้งครูผู้สอนและนักเรียน ครูผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษา อธิบาย สาธิต และแสดงให้เห็นเกี่ยวกับรำไทวน และสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อแก้ไขสถานการณ์หากการจัดการเรียนการสอนเกิดปัญหาขึ้น และเพื่อทำให้ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพสูงขึ้นหลังจากที่ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้ และการทดสอบหลังเรียนแล้ว ครูผู้สอนควรเฉลยหรือสาธิตการปฏิบัติที่ถูกต้องให้ผู้เรียนรู้ได้รู้ เพื่อที่ผู้เรียนจะได้รับรู้ถึงข้อบกพร่องหรือจุดผิดพลาดของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิขณันต์เศก ยานเดิม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และชี้แนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ในการจัดทำชิ้นงานวิจัยแก่ศิษย์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขสันติ แวงวรรณ อาจารย์ปกครอง ทองสมบัติ อาจารย์มยุรี ฟ้อนรำดี อาจารย์จรัส อยู่สุข และอาจารย์ กิตติ เจือเพชร ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- กรมวิชาการ. (2534). **อ่างทองอยู่ข้างน้ำแห่งที่ราบภาคกลาง**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ,(2485”,ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 76. หน้า2424-2431. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ,คณะกรรมการ. รำไทวน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา,ม.ป.ท.
- ภัทรวดี ภูษาภิรมย์. (2549). **วัฒนธรรมบันเทิงในชาติไทย**. กรุงเทพมหานคร: มติชน,
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์.
- อนง นาวิมูล. (2537). **เกร็ดจากวงเพลง**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด,
- Joyce, B. & Weil, M. (1996). **Model of Teaching**. Boston: Allyn and Bacon.

เอกสารอ้างอิง

วิทยานิพนธ์

- คมสัน วรรณวัฒน์สุนต์. (2541). รายงานวิจัยเรื่อง **รำโทนบ้านหน้าวัดโบสถ์ อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง**. ปีนเกศ วัชรปาณ. (2541). **รำวง: ภูมิรำวงอาชีพ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา กล้าเจริญ. (2545). **วิเคราะห์การเล่นพื้นบ้านรำโทน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง**. สถาบัน ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

บทความในวารสาร

- ศศิธร ชันติราษฎร์. (2551). **การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ**. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศุภักษร พองจางวาง และกอบสุข คงมนัส. (2559). **การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเขียนโปรแกรมขั้นพื้นฐานด้วยภาษาจาวาสคริปต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3**. วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-ธันวาคม มหาวิทยาลัยศิลปากร.